

ת"פ 18011/01/20 - מדינת ישראל נגד י' פ'

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 18011-01-20 מדינת ישראל נ' פ'

בפני כבוד השופטת דנה מרשק מרום
בעניין: מדינת ישראל -
באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד שגיא שגב

המאשימה

נגד

י' פ'

בעצמו וע"י עוה"ד הימן וכרמלי

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על-יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, שגובש במסגרת הסדר טיעון, בביצוע שתי עבירות של **המתה בקלות דעת** לפי סעיף 301ג לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), **שיבוש מהלכי משפט** לפי סעיף 244 לחוק העונשין, **נהיגה בשכרות** לפי סעיפים 62(3) + 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "פקודת התעבורה"), **נהיגה בקלות ראש ובמהירות שיש בה סכנה לציבור** לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה, **שינוי מבנה רכב** לפי תקנה 380(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 [להלן: "תקנות התעבורה"] **והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית** לפי סעיפים 7(א) + (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 [להלן: "פקודת הסמים"].

2. מכתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם הוא הבעלים של רכב מסוג פולקסווגן גולף (מיום 20.4.18; להלן: "הרכב"). עובר ליום 16.12.19 - שהוא יום התאונה, ביצע הנאשם מספר שינויים ברכב לצורך הגדלת הספק המנוע, שבמצבו המקורי עמד על 220 כ"ס, כמפורט להלן: התקנת מסנן אוויר פתוח; התקנת מערכת הזרמת מתנול למערכת הניקה; התאמת מערכת הניקה להזרמת מתנול; התקנת מצנן אוויר יניקה מוגדל.

בנוסף, הנאשם התקין צמיגים ברכב שאינם מתאימים לרישיון הרכב, וביום 12.6.19, קיבל הנאשם היתר בכתב מאת רשות הרישוי לשינוי צמיגי הרכב בלבד. בנוגע ליתר השינויים שפורטו לעיל, לא קיבל הנאשם היתר מאת רשות הרישוי.

במשך כשנתיים לפני יום התאונה [להלן: "התקופה"], עבד הנאשם במסעדה בבני ציון. במהלך תקופה זו, כמעט מדי יום, נהג הנאשם ברכב מביתו שבאור עקיבא למקום עבודתו ובחזרה, דרך כביש 5511 (להלן: "הכביש"), כך שהכיר היטב את הכביש.

במהלך התקופה, במספר הזדמנויות ובמועדים שאינם ידועים במדויק, נהג הנאשם ברכב בכביש בשעות הבוקר, במהירות מופרזת שאינה מותאמת לתנאי הדרך, זאת למרות שהיתה בשולי הכביש תנועה ערה של רוכבי אופניים ורצים.

ביום התאונה, בשעה 6:00 לערך, נהג הנאשם ברכב מביתו לכיוון מקום עבודתו. עובר ובסמוך לכך, צרך הנאשם סם מסוכן מסוג קנבוס ונהג ברכב כשהוא נתון תחת השפעת הסם, ובגופו THC, שהוא החומר הפעיל בקנבוס, בריכוז של לפחות 3.8 נ"ג/מ"ל.

באותה עת, החזיק הנאשם ברכב שקית ובה סם מסוג קנבוס, במשקל של 8.4842 גרם נטו.

בסמוך לשעה 6:30, פנה הנאשם שמאלה מכביש 551 והחל את נסיעתו בכביש, מכיוון צפון לדרום, כאשר באותה עת היו תנאי הדרך בכביש: דרך שאינה עירונית, מהירות נסיעה מרבית 80 קמ"ש; כביש חד מסלולי דו סטרי, נתיב נסיעה לכל כיוון; מתחילת הכביש, שדה הראיה בכיוון נסיעת הנאשם, פתוח לפניו עד לעקומה שמאלה בכביש (להלן: "העקומה") למרחק 622.9 מטר; מתוך העקומה, שדה הראייה בכיוון נסיעת הנאשם פתוח לפניו למרחק 447.7 מטר; מתחילת הכביש ועד לעקומה, בכיוון נסיעתו של הנאשם, מוצבים שלושה סוגי תמרורי אזהרה שונים - תמרור 103 אזהרה חדה שמאלה, מספר תמרורי 107 אזהרה והדרכה בעקומה חדה ותמרור 112 מעבר צר או מכשול בדרך; מזג אוויר תקין עם ראות טובה, וכביש אספלט תקין ויבש.

באותה עת, רכבו על אופניים בשול הכביש מצד ימין, מכיוון דרום לצפון, כלומר בשול הנתיב הנגדי לכיוון נסיעת הנאשם, יניב לוגסי ז"ל ותומר ויינשטיין ז"ל (להלן: "יניב ותומר"), כאשר מימנם מעקה בטיחות.

באותה עת רץ ערן דנון בשול הכביש שבנתיב נסיעת הנאשם, מכיוון דרום לצפון.

בנתיב שבכיוון נסיעתו של הנאשם, נהגה לפניו ברכבה רחל מאיר ולפניה נסע רכב נוסף. בשלב מסוים, כאשר בכביש קו מקווקו, עקפה רחל את הרכב שנסע לפניו במהירות שנעה בין 70-80 קמ"ש, ועם השלמת העקיפה חזרה עם רכבה לנתיב הימני.

בסמוך לאחר מכן, עבר הנאשם עם רכבו לנתיב הנגדי, האיץ ועקף במהירות רבה את כלי הרכב שהיה לפניו והמשיך ועקף את רכבה של רחל, ותוך כדי ביצוע העקיפה הגיע לעקומה.

בהיותו בעקומה וכשהוא עדיין בנתיב הנגדי, הבחין הנאשם ממרחק קצר ברכב שהגיע מולו. בתגובה לכך, הנאשם שנהג במהירות של 158.6 קמ"ש לפחות (מהירות כפולה מהמותר), סטה ימינה בחדות בחזרה לנתיב שבכיוון נסיעתו, איבד שליטה על רכבו, סטה שמאלה לנתיב הנגדי, פגע עם חזית הרכב במעקה הבטיחות, וכתוצאה מכך הסתחרר עם רכבו ופגע ביניב ובתומר, והמשיך את הסחרור ימינה עד לעצירת הרכב בנתיב שבכיוון נסיעתו (להלן: "התאונה").

כתוצאה מהתאונה יניב ותומר נהרגו במקום. נזקים נגרמו למעקה הבטיחות, לרכב ולאופניים. בסמוך לאחר התאונה, השליך הנאשם מרכבו את שקית הסם.

3. במסגרת ההסדר הדיוני, הוצהר כי המאשימה תעתור לעונש ראוי של 12 שנות מאסר, ואילו ההגנה תטען לעונש באופן פתוח. עוד הוסכם, כי הנאשם יישלח לשירות המבחן להכנת תסקיר.

תסקיר שירות המבחן

4. מהתסקיר למדתי, כי הנאשם כבן 30, רווק ללא ילדים, מתגורר עם הוריו באשקלון. טרם מעצרו התגורר עם הוריו באור עקיבא. אביו של הנאשם מתמודד עם מחלה קשה. הנאשם תיאר קשר קרוב ותומך עם הוריו, שמהווים עבורו עוגן יציב בחייו, וכי הוא מוטרד באשר לבריאותם וחרד לשלומם של הוריו בשל השלכות האירוע התאונה וההליך המשפטי.

הנאשם התמודד מגיל צעיר עם הפרעת קשב וריכוז, אך לא טופל תרופתית, וסיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. בהיותו בן 16 משפחתו עברה לגור במרוקו למספר שנים, בעקבות משרה בכירה שהוצעה לאביו. הנאשם תיאר את המגורים במרוקו ככאלה שסיפקו איכות חיים גבוהה, נהג לבלות שעות רבות עם חברים במועדוני לילה, עם נסיעות ברכבי יוקרה וצריכת קנאביס, ועבר שם קורס טבח. לאחר סיום בית-הספר חזר לישראל על מנת להתגייס לצבא, התגורר בבית סבתו, ושלושה חודשים לאחר חזרתו, סבתו נפטרה, כשלתחושתו נותר ללא מערכות תמיכה בארץ ולבסוף לא גויס לצבא. הנאשם עבר להתגורר בתל-אביב, בהמשך חזר להתגורר עם ההורים, והשתלב בעבודה במסעדה במושב בני ציון, בה עבד במשך שנה.

הנאשם נעדר עבר פלילי. עברו התעבורתי כולל שש הרשעות, כאשר הוא הוסמך לנהיגה בשנת 2011.

הנאשם תאר שימוש בסמים ואלכוהול טרם האירוע, באופן אותו תופס כנורמטיבי. התנסה לראשונה בקנאביס בגיל 15. לאחר המעבר למרוקו, השימוש הפך לאינטנסיבי ויומי, ונוצרה לתחושתו תלות בסם זה. תיאר כי השימוש בקנאביס מלווה את חייו במשך שנים רבות, ולדבריו, בסביבתו החברתית הדבר לא נתפס כחריג. לא נהג לצרוך סמים בשעות העבודה, אך לאחר מכן נטה לצריכה מופרזת, כהגדרתו, של כמויות גדולות של קנאביס, וכשבזמנו השימוש בסם היווה עבורו מקור להשתייכות חברתית ורגיעה עד למעצרו. מאז ובעקבות השלכות האירוע, הפסיק לחלוטין את השימוש בסם ומבין כיום את התלות שפיתח. הנאשם מסר בדיקת שתן נקיה.

אשר לביצוע העבירות, מסר הנאשם כי מכיר באחריותו לתוצאות הטרגיות של העבירות אותן ביצע, ומתקשה להתמודד רגשית עם התוצאות הקשות של האירוע על משפחות המנוחים, משפחתו ועצמו. הנאשם תיאר, כי נהג למקום עבודתו במהירות מופרזת, מתוך היכרותו את הכביש והעובדה כי מדובר היה בשעת בוקר מוקדמת, בה תנועת הרכבים מצומצמת באופן יחסי, וכן מסר כי נהג לנסוע במהירות ובאופן שאינו זהיר כדרך קבע, מאחר ואוהב את תחושת הריגוש הנוצרת בנהיגה במהירות גבוהה, כשתפס עצמו כצעיר בעל אופי פרוץ, שונה מאחרים ומיוחד.

הוסיף, שניסה לפעול על מנת להזעיק כוחות הצלה, ותאר תחושת חוסר אונים ושביר פנימי עמוק החל מרגעי הפגיעה ועד לעת הנוכחית. אשר לעבירה של שינוי מבנה הרכב, תאר את אהבתו הרבה לרכבים. כשנה לפני ביצוע העבירות רכש רכב שעבר "שיפורים" בגלגלים ובמנוע להם היה מודע, כמו גם לעובדה שמדובר בעבירה על החוק. לפני התאונה לא עלה בדעתו כי שינויים ברכב עלולים לגרום לתאונה או מסכנים אותו או אחרים. באשר לעבירות הסמים ושיבוש מהלכי משפט, מסר כי ערב קודם לתאונה עשה שימוש בקנאביס בכמות גדולה ועל כן ניכרה השפעתו גם לאחר מספר שעות. מסר, כי תחילה ניסה להשליך את הסם בו החזיק כתגובת פחד ובהלה.

הנאשם ביטא חרטה ורגשות אשם עמוקים נוכח תוצאות האירוע בו קופחו חיי אדם. תיאר, כי לא עובר יום מאז ביצוע העבירות שאינו חושב על המנוחים ובני משפחתם אשר חווים, להגדרתו, אובדן בלתי נתפס לכל חייהם בשל התנהלותו, מרבה לחשוב במיוחד על ילדי המנוחים ומתקשה להכיל את גודל האשמה בהקשר זה. מאז האירוע, חווה תחושות דיכאון, חרדה וקשיי שינה, נוטה לסגירות ועצבנות, אינו מרבה לדבר ואינו מוצא עניין או תכלית בפעילות כלשהי.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מבטא צער וכאב עמוקים בעקבות ביצוע העבירות. עוד התרשם כי מדובר בתקופה ארוכה בה הנאשם התקשה לקחת אחריות על תחומים שונים בחייו, נטה להתנהגות ילדותית המאופיינת בחוסר גבולות, לקיחת סיכונים, היעדר שיקול דעת וניסיון להשיג תחושת שליטה וכוח שבאו לידי ביטוי גם בדרכים שאינן חוקיות בתחום התעבורה. להערכת שירות המבחן, כיום הנאשם נתון בתחושת שבר עמוק, דיכאון, חרטה והאשמה עצמית, מסוגל לראות את הפגיעה באחר ומבטא צורך לשאת את עונשו במאסר מתוך תחושת הקושי, הכאב ולקחת האחריות על מעשיו.

עו"ס האיזוק האלקטרוני אשר ליוותה את הנאשם מסרה טלפונית, כי המדובר באדם בעל כוחות ומשאבים פנימיים, עם התדרדרות במצבו לאורך השנה, התכנסות עצמית, אשר חווה תחושות קשות של אשמה, כעס עצמי, בושה, חרדה ודיכאון, שבאו לידי ביטוי במצב רוח ירוד וחוסר יכולת בתקופות מסוימות לבצע פעולות בסיסיות. בסיוע משפחתו הופנה לאבחון פסיכיאטרי וטופל אצל פסיכולוג. לרוב הסתגר בביתו ולא ניצל את שעות ההתאוררות שאושרו לו.

מאבחון פסיכיאטרי שנערך לנאשם באוקטובר 2020, עולה כי אובחן כמתמודד עם הפרעת הסתגלות ועם מצב רוח דיכאוני, הומלץ על טיפול בתרופות נוגדות דיכאון וחרדה לצד טיפול רגשי. הנאשם מסר כי עד לאחרונה נטל את הטיפול התרופתי, אך חש כי זה לא סייע לו. אשר לטיפול הרגשי, מסר כי פנה לפסיכולוג דרך קופת החולים, השתתף עד כה במספר פגישות ופנה להמשך קבלת טיפול.

נראה, כי הנאשם יזדקק להמשך טיפול רגשי ותרופתי שסייע לו לערוך אינטגרציה בתפיסתו העצמית ולעבור תהליך של עיבוד האירוע על כל השלכותיו.

לאחר שקילת כל גורמי הסיכוי והסיכון ציין שירות המבחן, כי אירוע העבירות לא תוכנן ואף לא שוער על ידי הנאשם, וניכר כי הוא מזועזע ממנו, כשהחרטה שהביע ולקיחת האחריות היא מלאה. האירוע ותוצאותיו הם תוצר ישיר של התנהגותו שבאה לידי ביטוי בשינויים הטכניים שביצע ברכבו שמטרתם הייתה לשפר את ביצועי

הרכב באופן שאינו חוקי, בהרגלי הנהיגה שלו המאופיינים בנהיגה במהירות מופרזת והתנהלות בלתי זהירה ומסכנת חיים, והבחירה לנהוג כשהוא תחת השפעת סם. הנתונים האלה מהווים את הרקע והנסיבות לתוצאות והמחיר הכבד בחיי המנוחים ולהשלכות על חיי בני משפחתם.

המלצתו של שירות המבחן היא להשתת ענישה של מאסר בפועל, כשבמסגרת מאסרו יוכל הנאשם לקבל את הטיפול לו זקוק על מנת שניתן יהיה לשמר את סיכויי שיקומו לתקופה שלאחר מאסרו.

ראיות לעונש

ראיות מטעם התביעה

5. הוגש גליון רישום תעבורתי (ת/1), ממנו עולה כי לנאשם שש הרשעות בעבירות של נסיעה במהירות, אי ציות לתמרור, ורכב לא תקין ללא מתן הודעת אי שימוש, כשכל ההליכים הסתיימו בהשתת קנסות.

6. שמעתי בעצב רב ובהרחבה דברים שנשאו בני-משפחה וחברים של יניב ותומר ז"ל, שבנו משפחות לתפארת והותירו אחריהם מעגל נרחב של אהובים וקרובים המתקשים להתמודד עם מותם של השניים, שהיו "מלח הארץ". אותו בוקר של פעילות ספורטיבית בין ידידים הסתיים במותם המיותר של יניב ותומר, ומהדהד עד היום בדבריהם קורעי לב של הורים, ילדים, אחרים וחברים שתיארו את כאבם בשל מותם של יקיריהם.

7. **עזריאל ויינשטיין**, אביו של תומר, הקריא ממכתב שכתב (נ/1), בו תאר את פועלו של בנו בכורו, על כושר תפיסה, הבנה וניתוח בולטים בהם ניחן, ועל כך שבילדותו הציל את אחותו מנפילה מהחלון. סיפר, שטרם האירוע העתיקו כל בני המשפחה את מקום מגוריהם אל קרבתו של תומר ומשפחתו ותיאר את הריקנות והקושי אותם חווה לאחר מות בנו. התייחס אל מעשיו של הנאשם שיצר לדבריו "מכונת הרג".

רחל ויינשטיין, אמו של תומר, הקריאה ממכתב שכתבה (נ/2) ותיארה את יום מותו של תומר כיום השחור בחייה. הדגישה, שבנה שמר על כל כללי הבטיחות והיה בעל ניסיון של שנים על הכביש, אבל כאשר "רוצח הכביש" נוהג ברכב משופר, במהירות גבוהה וכאשר הוא מסומם, שום סלע איתן לא עומד בכך, ויש להטיל על הנאשם את העונש המקסימלי.

עידו ויינשטיין, אחיו של תומר, הקריא ממכתב שכתב (נ/3) ותיאר, כי חייהם מתחלקים לשתי תקופות - לפני ואחרי מותם של תומר ויניב. כיום, בני המשפחה אינם מצליחים לחוות ולו רגע אחד של אושר ושמחה אמיתית וחשים תחושות אימה עמוקות וחזקות של געגוע, עצב וכעס גדול. סיפר, שבבוקר יום ההלוויה התקיים טקס

ברית מילה לבנו התינוק, ובצהריים של אותו היום תומר הובא למנוחות, אחיו שהיה מודל עבורו. ביקש שלא לחוס על הנאשם וליצור הרתעה על-מנת שאירועים מעין אלו לא יישנו.

מיכל אהרוני, אחותו של תומר, קראה ממכתבה שכתבה (נ/4) בו תיארה את תומר אחיה הבכור, מודל לחיים ואח שומר. מרגע הבשורה הפכה לאדם אחר, מנותקת מרגש וצווקת מבפנים, כאשר מותו של תומר ריסק גם את בני משפחתה. התייחסה גם לבני המשפחה המורחבת והוסיפה, שממשפחה בעלת שמחה קולנית, הפכו למשפחה שבורה, מרוסקת וכואבת.

רויטל קנינג, אחותו של תומר, הקריאה ממכתב שכתבה (נ/5) ותיארה, את הזכרונות הרבים שמציפים אותה, וכן את אביה שהפך את חדר העבודה שלו למקדש לזכרו של תומר, ואת אמה שאינה מפסיקה לבכות. היא ביקשה לראות אותם, את הקורבנות, את האלמנות, את היתומים, את האחים, הגיסים והאחיינים, וגם את החברים שזועקים בקול את האובדן הקשה מנשוא.

עדי ויינשטיין, אלמנתו של תומר, סיפרה שאת תומר הכירה כשהיתה בת 14, עת התייתמה מאימה, ו-20 שנה היו יחד, הקימו משפחה והביאו לעולם שלושה ילדים. תומר היה אדם שמח, טורף חיים, ספורטאי מצטיין, שירת שירות צבאי ביחידה מובחרת, מלומד ומשכיל עם קריירה מצליחה בתחום ההיי-טק. תיארה את קשייהם של הילדים, שפיתחו חרדות נטישה, בוכים בלילות, ומצויים בטיפול רגשי, כשמסלול זה מוכר לה כילדה שהתייתמה מאימה בגיל צעיר. בנוסף, הקריאה מכתב שכתבה בתה ליה, ביום השנה על מותו של תומר (נ/6).

8. **אהרון לוגסי**, אביו של יניב, הקריא מתוך מכתב שכתב (נ/7) וסיפר, שיצא לפנסיה כדי לבלות זמן איכות בחברת בנו ובתו ועם ששת נכדיו. תיאר את ילדותו של יניב כמאושרת, כמי שהביא שמחה ואור לבית. חייו של יניב נקטעו והתהפכו חיי כולם, כשעבור ההורים הזמן רק מחדד ומעמיק את החלל שנוצר, וחסרונו של יניב מורגש בכל זמן ובכל מקום.

מני שפירא, גיסו של יניב דיבר בשם אשתו - אחותו של יניב ותיאר, שאשתו לא יוצאת מהבית מאז מות אחיה. ביקש שתהיה הרתעה נוקשה על-מנת שמקרים מעין אלו לא יישנו.

מירה לוגסי, אלמנתו של יניב, הקריאה ממכתב שכתבה (נ/9) ותיארה, שרגעי התאונה חוזרים אליה בימים ובלילות ומענים את נשמתה. אהבת חייה ואב ילדיה, איש של אהבה, משפחה, ביטחון ושקט - איננו, איש שהחיוך ואהבת החיים הפשוטים והטובים היו סימן ההיכר שלו. בצבא שירת ביחידת עילית, היה בעל חוש הומור מיוחד, נפש של משורר, אבא נדיר ואוהב. תיארה את הכאב והעצב של הילדים שילווה אותה ואותם עד סוף ימיהם. ביקשה שמותם של יניב ותומר יותיר חותם ויהווה "תיק דגל" במלחמה בתאונות הדרכים. לבסוף, הקריאה מכתב שכתב הבן לכבוד אביו לפני מספר שנים (נ/10).

אחרונת הדוברים היתה **ליאה לוגסי**, בת 14, בתו של יניב, אשר תיארה באופן קורע לב את החיים בלי אביה. הוסיפה, שבמקום להעיר את אביה עם בלונים ליום הולדתו, הניחה בלונים על קברו. ביקשה להדגיש, שהנאשם

הרג שני אנשים חפים מפשע והרס משפחות שלמות, וביקשה שלא לתת לאנשים כמו הנאשם להרוג חפים מפשע כמו תומר וכמו אביה.

טיעוני הצדדים

9. ב"כ המאשימה הדגיש, כי הנאשם סטה עם רכבו לנתיב הנגדי כשהוא נוסע במהירות מופרזת ובפראות, כאשר תומר ויניב נסעו בשול בנתיב הנגדי. כל זאת, בעודו תחת השפעת סמים מסוג קנאביס, תוך התעלמות מוחלטת מהתוצאות ההרסניות אשר עלולות להיגרם כתוצאה מהתנהגות זו, תוצאות אשר למרבה הצער התממשו באופן קשה ביותר.

ב"כ המאשימה טען, כי הסיכון שהתממש וגרם לטרגדיה ולהרס שתי משפחות, לא התחיל ביום התאונה, אלא כשהנאשם נסע במספר הזדמנויות באותו הכביש במהירות מופרזת. הנאשם נסע בכביש באופן יומי, הכיר אותו היטב, בין היתר את העקומות שבו, ומכאן היה מודע לסיכון שהוא לוקח בכל פעם שנסע שם במהירות מופרזת.

הנסיעות במהירות מופרזת במקרים קודמים וביום התאונה, לא הייתה בחלל ריק, אלא נעשתה לאחר שהנאשם ביצע שיפורים לא חוקיים ברכבו לצורך הגדלת הספק המנוע, כדי לנסוע מהר יותר. לאור האמור, הסיכון שהתחיל לפני התאונה הועצם עשרות מונים נוכח השינויים שבוצעו ברכב בניגוד לחוק, ואשר מטרתם ברורה.

לאחר התאונה השליך הנאשם את שקית סמים מסוג קנאבוס מהרכב בניסיון לא מוצלח לטשטש את עקבות הסמים שהיו ברכבו, התנהלות המהווה המשך ישיר להתנהגות בלתי נורמטיבית שבאה לידי ביטוי באופן נהיגתו. צבר נסיבות מחמירות אלו, המבסס עבריינות של ממש בכביש, יש בו כדי להביא לתוצאה אחת ויחידה של מאסר בפועל ארוך שנים.

בהתאם להסדר שגובש, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש ראוי של 12 שנות מאסר בפועל, על רקע פגיעה קשה בערך קדושת החיים, פוטנציאל הסיכון שהעמיד את כל המשתמשים בדרך ביום התאונה ובימים קודמים לה ומדיניות הענישה ממנה עולה מגמה של החמרה בענישה ביחס לתאונות דרכים קטלניות, במיוחד במקרים של תאונות קטלניות המתרחשות תחת השפעת סמים או נהיגה בשכרות.

ב"כ המאשימה סקר את נסיבותיו האישיות של הנאשם, שאינו בעל רישום פלילי אך לחובתו שש הרשעות קודמות בתעבורה עם ותק נהיגה משנת 2011, הוא הודה במיוחס לו וחסך בזמן שיפוטי. עוד היפנה לאמור בתסקיר, בעיקר באשר לדפוס השימוש של הנאשם בסמים והתנהגותו פורצת הגבולות לפני התאונה, כאשר האירוע ותוצאותיו הקשות הן תוצר ישיר של בחירותיו המוטעות של הנאשם.

ב"כ המאשימה חזר על עתירתו העונשית להטלת 12 שנות מאסר בפועל כעונש ראוי, לצד מאסר על תנאי, פסילה ממושכת למספר דו-ספרתי של שנים, פסילה על תנאי ופיצוי משמעותי למשפחות.

10. באי-כוח הנאשם ביקשו למסור, בתחילה, את תנחומיהם למשפחות.

לגישת ההגנה, מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין 5 עד 8 שנות מאסר בפועל, כאשר עתירת המאשימה עמוד 7

מגלמת רף ענישה חריג מאוד וחדש בעבירות בהן עסקין.

הסניגור טען, כי מדובר בנאשם שהיה אדם נורמטיבי עד לתאונה, ללא עבר פלילי ועברו התעבורתי אינו מכביד. הנאשם נטל אחריות מלאה על התאונה ולא ניהל את התיק, וזאת משום שרצה לחסוך עוגמת נפש למשפחות.

הנאשם היה עצור 3 חודשים מיום 16.12.19 עד 19.3.20, ו- 9 חודשים עם איזוק אלקטרוני ללא הפרות עד ליום 12.2.21, ומאז קיבל היתר לפתיחת "חלונות" באיזוק. רישיונו של הנאשם נשלל מיום האירוע. מצבו הנפשי של הנאשם רעוע מאז התאונה, והוא מקבל טיפול תרופתי. מאז התאונה לא השתמש בקנביס.

הסניגור ביקש להדגיש, כי בניגוד לדברי התובע, כמות הסמים בדמו של הנאשם היתה כמות אפסית, ובוודאי לא כמות מסכנת חיים. רכבו של הנאשם עבר טסט. לנאשם לא יוחסה כל התנהגות מפקירה, והוא נותר ברכב עד שחילצו אותו.

הסניגור חזר והדגיש, כי הנאשם לוקח אחריות מלאה לתאונה, מתמודד עם רגשות אשם והתקפי חרדה, ואינו ישן בלילות. בתסקיר עלתה האופציה לשיקום במהלך המאסר ובתומו, וכיום הנאשם מבין שהוא אכן ישא את עונשו מאחורי סורג וברית, כמובן חושש מכך מאוד, אך מכיר בשגיאות שביצע ומצר עליהן.

11. בדברו לבית-המשפט אמר הנאשם: "אני עומד כאן היום בפני בית המשפט ומרכין את ראשי בפני האלמנות והמשפחות של תומר ויניב. אני לוקח אחריות מלאה על מה שעשיתי, על החיים שלקחתי, ועל הסבל שגרמתי למשפחות של תומר ויניב. הלוואי ויכולתי להחזיר את הגלגל לאחור. בכל יום ובכל רגע מאז המקרה אני מצטער שזה הם ולא אני. הודיתי בכתב האישום בלי הרבה תיקונים, ובלי לסגור עם הפרקליטות את העונש מראש. קראתי אפילו שהפרקליטות אמרה לעיתונות ש-12 שנה זה עונש מחמיר לעומת מקרים דומים. לא עשיתי את זה כדי לקבל הקלה בעונש אלא כדי להקל עד כמה שאפשר על המשפחות של תומר ויניב. אני לא מצפה שהמשפחות יסלחו לי כי אני לא אסלח לעצמי. אני יודע שאני הולך להיכנס לכמה שנים בכלא ואני יודע שלא אוכל לישון בלילה, אבל אני לא הקורבן כאן ולא המשפחה שלי. הקורבנות האמיתיים הם עדי ומירה שיושבות כאן בבית המשפט והילדים שלהם וההורים שלהם. אני נותן אמון מלא בבית המשפט לגזור את העונש המגיע לי לפי החוק והנסיבות" (עמ' 20 לפרוטוקול).

דין והכרעה

12. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

13. הערך החברתי המוגן בו עסקין הוא הבסיסי ביותר ועניינו בקדושת החיים לצד ההגנה על שלומם של הנוסעים והמשתמשים בדרך.

הדברים מקבלים משנה תוקף, נוכח העובדה שהנאשם היה נתון תחת השפעת סמים, וראו לעניין זה דבריו של כב' השופט ג'ובראן בע"פ 1894/14 צ'אקול נגד מדינת ישראל [13.1.15]:

"העבירות בהן הורשע המערער הן חמורות. המערער נהג כשהוא שיכור, באופן נמהר ומסוכן, במהירות גבוהה, תוך שהוא מתעלם בבטוחות מחוקי התנועה. נהיגה פרועה זו הסתיימה באיבוד שליטה, סטייה מנתיב הנסיעה והתנגשות. במעשיו, המערער קטל חיי אדם אחד, חבל באחרים, וסיכן רבים אחרים. איני יכול שלא לראות במעשיו של המערער כחלק מתופעה רחבה יותר, של נהגים אשר מרהיבים עוז ונוטלים את ההגה לידיהם כשהם תחת השפעת משקאות אלכוהוליים. נהיגה זו מסכנת לא רק את הנוהגים בשכרות עצמם אלא אף את יושבי הרכב, ואת כל מי אשר עלול להיקרא בדרכם. כידוע, מצב של שכרות פוגע ביכולת המנטלית, ביכולת השיפוט ובכושר הפעלת שיקול הדעת והערכה נכונה של המציאות, כל אלו יוצרים סיכון ממשי שהנוהג במצב זה יגרום לתאונת דרכים (שם, פסקה 9).

רמת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברמה הגבוהה ביותר, כאשר הנאשם במעשיו הביא להריגתם של שני גברים בריאים, אשר יצאו לפעילות ספורטיבית וחברתית, וגרם למותם ולשבר בחיי משפחותיהם.

14. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40 ט(א) לחוק העונשין ייאמר, ראשית, כי הנזק שנגרם מביצוע העבירות הוא עצום ובלתי נתפס. שני בני אדם איבדו את חייהם, יניב ותומר ז"ל, כל אחד מהם בדמי חייו. כל אחד מהם בעל משפחה עם ילדים שהפכו ליתומים, הורים שמתקשים לקבל את העובדה שאיבדו את בנם, ונשים שהפכו באחת לאלמנות בגיל צעיר. דבריהם של בני המשפחות העבירו מסר זה באופן הברור ביותר, במילים העצובות, במסר שביקשו להעביר לנאשם אשר הביא לאסון המיותר, ובדמעות שהציפו עיניהם של כל באי האולם.

15. וכאילו לא די בכך, פוטנציאל הנזק הוא עצום, בעיקר נוכח העובדה שהנאשם ביצע מספר שינויים ברכב לצורך הגדלת הספק המנוע להם לא קיבל היתר מאת רשות הרישוי. הרכב בו נהג אכן הפך לכלי נשק של ממש, כאשר הנאשם נהג במהירות של 158.6 קמ"ש לפחות, מהירות כפולה מהמותר, בעת שעקף את הרכבים, אז ראה רכב שהגיע מולו, סטה ימינה בחדות בחזרה לנתיב שבכיוון נסיעתו, איבד את השליטה על רכבו, סטה שמאלה לנתיב הנגדי, פגע במעקה הבטיחות, הסתחרר עם רכבו ופגע ביניב ובתומר, וכתוצאה מהתאונה השניים מתו במקום.

16. הנאשם העז לנהוג באופן שלוח רסן כשיצא מתוך נקודת הנחה שגויה וקטלנית לפיה, הוא מכיר היטב את הכביש, והמדובר היה בשעת בוקר מוקדמת בה תנועת הרכבים דלה יחסית. בנוסף לכל הפעולות מגבירות הסיכון בהן נקט, הנאשם צרך סמים מסוג קנבוס עובר ובסמוך לנסיעה, ונהג ברכב כשהוא נתון תחת השפעת הסם, וכשבגופו THC, החומר הפעיל בקנבוס, בריכוז של לפחות 3.8

נ"ג/מ"ל, והחזיק ברכב שקית ובה קנבוס במשקל של 8.4842 גרם נטו, אותה השליך מהרכב - לדבריו כתגובת בהלה. אלא, שמכל הנסיבות ומהמפורט בתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם תר אחר "ריגוש" תוך הפגנת התנהגות מחוסרת גבולות כלפי אחרים, אותם סיכן באופן ממשי, והסוף הטראגי אכן הגיע, כך שניב ותומר ז"ל מצאו את מותם המיותר באותו בוקר, ועימם התרסקו גם בני משפחותיהם על חלומותיהם, תקוותיהם ונגזזה באחת שמחת החיים שכה אפינה את המשפחות.

17. מדיניות הענישה מחייבת לשקול מספר גורמים בעניינם של נאשמים שהיו מעורבים בתאונות קטלניות:

"הפסיקה התוותה זה מכבר את עקרונות הענישה ביחס למי שגרמו לתאונה קטלנית. כלל ראשון הוא כי יש להחמיר בעבירות מסוג זה נוכח עקרון קדושת החיים; כלל שני מורה לשקול את מידת האשמה של גורם התאונה; כלל שלישי מוסיף כי על פי רוב, נסיבותיו האישיות של הנהג אשר גרם לתאונה נסוגות מפני חומרת התוצאה... (ראו בע"פ 764/21 מדינת ישראל נגד אבו לבן, [21.4.21], פסקה 16).

בענייננו - הן הפרקליטות, הן הנאשם באמצעות הודאתו, הגדירו את רמת אשמתו של הנאשם, כמי שהרג את תומר ויניב ז"ל, מתוך יסוד נפשי של קלות דעת. מדובר בקלות דעת ברמה גבוהה, על רקע הנסיעה במהירות מופרזת, בהיות הנאשם נתון תחת השפעת סם מסוג קנבוס, כשהוא נוהג ברכב בו ביצע שיפורים לצורך הגדלת הספק המנוע שלא כדין, ולבסוף אף השליך שקית סם מרכבו בסמוך לאחר התאונה.

18. אשר למדיניות ענישה הראויה, יפים דבריו של המשנה לנשיא מ' חשין:

"לא יעבור יום שלא נשמע בו על תאונת דרכים קשה שאירעה בכבישי הארץ, לעיתים קרובות - קרובות-יתר-על-המידה - תאונה מקפחת חיים לעיתים תאונה החותכת בגופם של אנשים והופכת אותם נכים כואבים ואומללים לכל חייהם. ולעיתים קרובות - קרובות-יתר-על-המידה - 'הגורם האנושי' הוא הסיבה המידית לתאונה: קלות-דעת, פזיזות, אדישות, נמהרות של אוחזי-ההגה. תאונות הדרכים היו כמגפה הפושטת בקהילה ומותירה אחריה חללים כחיידק-מוות שאין יכולת לעמוד בפניו. הגיעה עת שבתי-המשפט יעלו תרומתם לעצירת המגפה, להשמדת חיידק-המוות. תרומה זו פירושה הוא הטלת עונשים חמורים על מי שנמצאו מדביקים אחרים בחיידק-המוות ועל מי שהתנהגותם מסייעת למגפה להוסיף ולהתפשט. עונשים מירביים שנקבעו בחוק למי שהורשעו בעבירות תעבורה אלו ואחרות לא לתפארת המליצה נוצרו, וראוי שבתי-המשפט יתנו דעתם אליהם" (ראו בע"פ 11786/04 אבו טריף נגד מדינת ישראל [5.9.05]).

וכן ראו:

"מטבע הדברים, אין בנמצא 'תעריף עונשי' מדויק ומדוד - מקרה מקרה ונסיבותיו - וכל שהולך ומאמיר מחיר הדמים של התאונה, מתעצם הקושי במתן ביטוי עונשי הולם לכך בהשוואה למקרים שבהם היקף הפגיעה היה מצומצם יותר" (ראו בע"פ 2014/20 אנקרי נגד מדינת ישראל, 19.1.21, פסקה 21).

19. ב"כ המאשימה הציג עתירה לעונש ראוי מבלי לטעון לעניין מתחם העונש ההולם. גישה זו מעלה את השאלה באשר ליחס הראוי בין הסדר טיעון הכולל עתירה לעונש ראוי (או "הסדר רף") לבין המתווה להבניית ענישה הקבוע בתיקון 113 לחוק העונשין, כשטרם גובשה הסכמה כללית לכך בפסיקת בית-המשפט העליון (ראו, למשל: ע"פ 2524/15 שפרנוביץ נגד מדינת ישראל [8.9.2016], פסקה 18, 19; ע"פ 6943/16 גלקין נגד מדינת ישראל [28.1.18]). לאור העובדה שאין המדובר ב"הסדר טווח" (כפי שאירע בע"פ גלקין), וקיומו של פער משמעותי בין עתירות ב"כ הצדדים, לגישתי יש לבחון את הענישה הראויה בהתאם למתווה המלא שנקבע בתיקון 113 לחוק העונשין, לרבות קביעת מתחם עונש הולם ולאחר מכן לדון בגזירת העונש בהתאם למיקום הנאשם בתוך המתחם.

20. עיינתי בפסיקה המקיפה והרלבנטית שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים, ולצורך קביעת מתחם העונש ההולם אציין את פסקי-הדין המרכזיים מתוך האסופה שהוצגה:

ע"פ 6193/20 בר זכאי נגד מדינת ישראל [25.3.21] (הוגש על-ידי התביעה וההגנה; להלן: "עניין בר זכאי"): על המערער הושת עונש של 12 שנות מאסר, 20 שנות פסילת רישיון, קנס ופיצויים. המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של המתה בקלות דעת, חבלה חמורה, נהיגה בשכרות נהיגה במהירות בלתי-סבירה, הדחה בחקירה, שיבוש הליכי משפט וניסיון להשמדת ראיה.

המערער נהג בהיותו שיכור לאחר חצות, התקרב במהירות גבוהה לצומת מרומזר ועלה עם רכבו על המדרכה. באותה עת, ליד מעבר החציה, המתינו שני ילדים בני 13 ברמזור להולכי הרגל, והמערער פגע בהם חזיתית ובעוצמה רבה. אחד הילדים נפצע באורח אנוש ונפטר כעבור 40 דקות. הילד השני סבל משברים, חתכים ושפשופים בכל חלקי גופו. המערער נקט בפעולות שונות כדי לחמוק מאחריות למעשיו: שתה כמות מים מרובה כדי לטשטש את עקבות האלכוהול שצרך, תדרך את אחד מחבריו כדי שיעיד שלא שתה אלכוהול ומחק יישומון שהקליט באופן אוטומטי שיחות מפלילות שקיים לפני התאונה ואחריה.

נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 8 עד 13 שנות מאסר, והושת עליו עונש של 12 שנות מאסר בפועל.

בפסק-הדין צוין, כי אין חולק שבית-המשפט המחוזי החמיר עם המערער באופן משמעותי בהשוואה לרמת הענישה הנוהגת. עם זאת, אין בגזר-הדין סטייה ממדיניות הענישה ברמה המחייבת התערבות. עוד צוין, כי אמנם, עונשו קרוב יותר לזה שנגזר על נהגים שהורשעו גם בהפקרת נפגעים בתאונות דרכים קטלנית או על נהגים שנקבע כי פעלו מתוך אדישות, או על נהגים שנמצאו אחראים בנסיבות דומות לתאונות רבות נפגעים, אך הערעור נדחה.

ת"פ (מחוזי ב"ש) 35300-11-18 **מדינת ישראל נגד אנקרי** [29.1.20] (הוגש על-ידי ההגנה): המערער הורשע על פי הודאתו בשמונה עבירות של הריגה ועקיפה בדרך לא פנויה. הנאשם נהג ברכבו יחד עם אשתו ובתו הקטינה. הנאשם החליט לעקוף רכב שנסע לפניו, התנגש חזיתית ברכב שנסע ממול, והרכב האחר החל לבעור. הנאשם ואזרחים נוספים ניסו לחלץ את המנוחים מן הרכב, אך לא הצליחו, ושמונה בני משפחה, זוג הורים וששת ילדיהם מצאו את מותם. המערער נהג ברכבו כשבגופו חומר הפעיל המצוי בסם קנביס שבו השתמש ערב קודם. טרם תיקון כתב האישום, ייחס כתב האישום למערער עבירות של נהיגה בשכרות והחזקת סם לצריכה עצמית, עבירות שהושמטו ממנו לאחר התיקון במסגרת הסדר הטיעון, במסגרתו המדינה הגבילה עצמה לעתירה לעונש מאסר בפועל בן 13 שנים.

בית-המשפט המחוזי קבע, כי טווח הענישה המוסכם בין הצדדים סביר, ועל הנאשם, שלחובתו עבר תעבורתי הכולל 22 הרשעות (14 מתוכן עניין נהיגה במהירות מופרזת), הושת עונש של 10 שנות מאסר בפועל, 22 שנות פסילה ופיצוי בסך 150 אלף ₪.

ערעור שהגיש הנאשם לבית-המשפט העליון נדחה בע"פ 2014/20 **אנקרי נגד מדינת ישראל** [19.1.21].

ע"פ 8164/19 **אבו שנדי נגד מדינת ישראל** [2.4.20] (הוגש על-ידי ההגנה): המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירת הריגה ונהיגה בשכרות. המערער נהג ברכב פרטי בכביש 4, כשבגופו נמצא תוצר חילוף חומרים של החומר הפעיל בקנאביס בריכוז של 92 מ"ל, וזאת לאחר שיום קודם לכן לא ישן כלל כיוון שבילה עם חבריו במהלך הלילה. באותה עת רכב המנוח על אופניים בשול הימני של הכביש, באותו כיוון הנסיעה, יחד עם עוד ארבעה רוכבי אופניים. המערער שנהג בנתיב הימני, סטה לשול ופגע בעוצמה בחלקם האחורי של האופניים, המנוח נפגע משמשת חזית הרכב והוטל למרחק של כ- 50 מטרים, נפגע באופן קשה מאוד ומותו נקבע בסמוך לאחר מכן. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 4 ל- 7 שנות מאסר. צוין, כי חודשים אחדים לאחר האירוע הטראגי, וכשבוע לאחר שנפסל רישונו עד לתום ההליכים, נתפס המערער כשהוא נוהג בזמן פסילה, ועל כך נגזר דינו בנפרד למאסר של 3 חודשים וחצי.

על המערער, אדם צעיר ללא עבר פלילי קודם, עם עבר תעבורתי של 15 הרשעות, הוטל עונש של 58 חודשי מאסר, פסילת רישיון למשך 12 שנים ופיצוי למשפחת המנוח בסך 60 אלף ₪.

ערעור על חומרת העונש נדחה, תוך שצוין, כי מלכתחילה היסוד הנפשי שיוחס למערער היה "קלות דעת", ועונש המאסר שהושת עליו רחוק מעונש המקסימום בגין עבירה של המתה בקלות דעת לפי סעיף 301ג לחוק העונשין.

ע"פ 6105/16 **חזון נגד מדינת ישראל** [13.7.17] (הוגש על-ידי ההגנה): המערער הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר בעבירות של הריגה, נהיגה בשכרות ונהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונה בה נחבל אדם. המערער נהג ברכב משא כשבגופו סם מסוג מסוג קנאביס. באותה עת נהג המנוח ברכב ביחד עם אחר בכביש בכיוון הנגדי. המערער סטה לנתיב הנגדי ללא כל סיבה, תוך חציית קו הפרדה רצוף, ופגע ברכב שבו נהג המנוח. הרכב של המנוח הועף והתהפך על גבו, והמערער סייע למנוע התהפכות נוספת עד שהגיעו כוחות ההצלה. כתוצאה מהתאונה נהג נפגע קשה מאוד ונפטר זמן קצר לאחר מכן. לנוסע הנוסף נגרמו חבלות.

נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 4 ל- 10 שנות מאסר בפועל.

על המערער, בעל עבר בעבירות סמים, הושת עונש של 5 שנות מאסר ופסילת רישיון נהיגה למשך 15 שנים. ערעור על חומרת העונש נדחה, תוך שצוין כי גזר-הדין מאזן בין הצורך להרתיע את הרבים במטרה למנוע את המקרה הבא לבין נסיבותיו האישיות של המערער.

ע"פ 4107/16 **מאור כהן נגד מדינת ישראל** [22.2.17] (הוגש על-ידי התביעה וההגנה): המערער, נהג משאית במקצועו, נהג בצהרי היום במשאית כפולה עמוסת מטען בכביש 4 לכיוון דרום. בסמוך למחלף, מכונית פרטית השתלבה בנתיב הנסיעה של המשאית והמשיכה בנסיעה בעוד המשאית מאחוריה. בשלב מסוים, נאלץ נהג המכונית הפרטית להאט נסיעתו, ההאטה הפתאומית הפתיעה את המערער, וחרף הלחיצה בחוזקה על הבלמים, המשאית התנגשה במכונית הפרטית בעוצמה רבה. כתוצאה מהתאונה קיפחו שתיים מנוסעות המכונית את חייהן וכלי הרכב ניזוקו. חקירת משטרה העלתה כי בעת התאונה נהג המערער במשאית כשהוא נתון תחת השפעת סם מסוכן מסוג קנבוס. המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בשתי עבירות הריגה, נהיגה בשכרות תחת השפעת סם ונהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונת דרכים. נקבע נמתחם עונש הולם שנע בין 7 ל- 11 שנות מאסר.

במסגרת נסיבותיו האישיות של המערער, נשקלו עובדת היותו אב למשפחה ברוכת ילדים, מצבו הנפשי, עברו הפלילי שכלל עבירת אלמ"ב ועשרות הרשעות בתחום התעבורה.

על המערער הושת עונש של 8 וחצי שנות מאסר בפועל, פסילה למשך 15 שנים ופיצויים בסך 80 אלף ₪ לכל אחת ממשפחות קורבנות העבירה.

ערעור על חומרת העונש נדחה, כשצוין כי העונש תואם את מדיניות הענישה הנהוגה, הרואה בחומרה רבה את התופעה המסוכנת של נהיגה בשכרות המאיימת על שלום הציבור ובטחונו, ומנגד את נסיבותיו האישיות של המערער שנלקחו בחשבון בכך שעונשו נקבע בצד הנמוך של המתחם שנקבע.

ע"פ 4498/14 **גרידיש נגד מדינת ישראל** [13.5.15] (הוגש על-ידי התביעה וההגנה): המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של הריגה, פציעה ונהיגה בשכרות. על המערער הושת עונש של 8 שנות מאסר, 15 שנות פסילת רישיון, ופיצוי של 50 אלף ₪ לכל אחת ממשפחות המנוחים.

המערער, שלחובתו 18 הרשעות בתעבורה, נהג ברכב משא בלתי אחוד בכביש 40. באותה עת הנהג המנוח נהג לפניו באותו הכיוון. המערער נהג ברכב כשהוא שיכור, כאשר בגופו היה ריכוז אלכוהול של 130 מ"ג ב- 100 מ"ל דם, וכן התגלתה בגופו חומצת חשיש. המערער פגע ברכב שלפניו בו נהג המנוח, כתוצאה מכך נדחף הרכב וחסם את נתיב הנסיעה הנגדי לרחוב, המשאית שהגיעה ממול פגעה ברכב, ולבסוף המשאית וכן רכבו של המערער התהפכו. כתוצאה מהתאונה מצאו את מותם הנהג המנוח והנוסע נוסף שהיה עמו, ונפצעו נהג המשאית ומי שנסע עימו. בנוסף, המערער בחר לנהוג ברכבו, לאחר התאונה, בהיותו נתון תחת פסילת רישיון. נקבע מתחם שנע בין 6 ל- 10 שנות מאסר.

ערעור על חומרת העונש נדחה, כשצוין כי בעצם הנהיגה במצב של שכרות, נטל המערער על עצמו סיכון מודע

לכך שנהיגתו, בתנאים אלה, עלולה להסתיים בתוצאה קטלנית, סיכון שהתממש.

ע"פ 764/21 **מדינת ישראל נגד אבו לבן** [21.4.21] (הוגש על-ידי התביעה): ערעור הנאשם על חומרת העונש וערעור המדינה על ההוראה בדבר מועד תשלום הפיצוי, כנגד גזר דין בגדרו הוטל על המערער עונש של 9 שנות מאסר בפועל, פסילה בת 10 שנים של רישיון הנהיגה, קנס בסך 10,000 ש"ח ופיצויים לנפגעי העבירה בסך 250,000 ש"ח, אשר ישולמו לאחר נשיאת עונש המאסר. המערער הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות המתה בקלות דעת לפי סעיף 301 לחוק העונשין, סחר בסם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום התאונה, יום הכיפורים, הצטייד המערער בסמים מסוג קוקאין ו-LSD ויצא בנסיעה במטרה למכור אותם למספר צרכנים. במהלך אחת הנסיעות, עבר המערער בדרך נמיר בתל אביב, אשר המהירות המותרת לנסיעה בה היא 60 קמ"ש, ובאותה עת רכב המנוח, כבן 8, על אופניו. המערער הגיע אל הצומת במהירות של 94.1 קמ"ש, פגע עם הפינה הקדמית של רכבו באופניים עליהם רכב המנוח, וכתוצאה מהפגיעה הוטח המנוח במדרכה סמוכה. מיד לאחר מכן יצא המערער מרכבו, אחז בראשו וצעק "מה עשיתי". לאחר מכן הסתיר בשיחים בצד הכביש את הסמים המסוכנים שהחזיק.

באשר לעבירת ההמתה בקלות הדעת נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 6 - 10 שנות מאסר; על עבירות הסחר בסמים נקבע מתחם ענישה שנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר. המערער ללא עבר פלילי, ועבר תעבורתי הכולל הרשעה אחת. מהתסקיר עלה שסיכויי שיקומו טובים.

הערעור על חומרת העונש נדחה ונקבע, כי עקרון קדושת החיים מחייב במקרה כזה ענישה מחמירה, כאשר ילד בן 8, שלא חטא בדבר, קיפח את חייו. מצידו של המערער מדובר בקלות דעת ברף גבוה ביותר, חריגה ויחודית בחומרתה, בשל הנסיעה במהירות גבוהה, בטבורה של עיר, בשיאו של יום הכיפורים, כשברשותו סמים מסוכנים, לאחר שביצע מספר עסקאות סמים. עוד נקבע, כי רף גבוה ביותר של עבירת קלות הדעת אינו מאפשר גזירה שווה מפסיקה מקלה בעניינים אחרים. רכיב הפיצוי הופחת מ- 250 אלף ל- 120 אלף ₪, ונקבע שעל המערער להתחיל בתשלום תוך כדי מאסרו ולא לאחר שחרורו.

ע"פ 456/16 **צ'ורני נגד מדינת ישראל** [4.3.18] (הוגש על-ידי ההגנה): המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של הריגה וחבלה חמורה. המערער נהג ברכב כשהוא נתון תחת השפעת משקאות משכרים, בפראות ובמהירות, איבד שליטה על הרכב והתנגש במעקה הבטיחות בצד הימני של הכביש, רכבו נהדף חזרה אל הכביש וחסם את דרכו של רכב אחר בו ישבו המנוח ובנו בן ה- 15 שנפצע באופן קשה מאוד - אצבעות ידיו ואוזניו נקטעו והוא סובל מכוויות ב- 70% מגופו, לאחר שרכבם התלקח והם נלכדו בו.

נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 5 ל- 12 מאסר, ועל המערער הושת עונש של 7 שנות מאסר, פסילת רישיון נהיגה למשל 15 שנים, פיצוי לעזבון המנוח בסך 50 אלף ₪ ופיצוי זה לבנו של המנוח שנפצע קשה.

ערעור וערעור שכנגד נדחו. צוין, כי המערער לא נטל אחריות על מעשיו, ללא עבר מכביד בתעבורה, ורק בשל הכלל לפיו ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם, העונש אושר כשהודגש כי הוא נוטה לקולה.

21. פסקי-דין אלו משקפים קשת מקרים רלבנטיים, כאשר לאחר ביצוע אבחנות מתבקשות, תוך שאני

לוקחת בחשבון את נסיבות נהיגתו משולחת הרסן של הנאשם, אשר הביאה למותם של שניים - יניב ותומר ז"ל, ולאור רף החומרה של יסוד קלות הדעת, **אני קובעת מתחם עונש הולם אשר נע בין 9 ל- 14 שנות מאסר בפועל לצד פסילה בפועל משמעותית ופיצוי למשפחות הקרבנות.**

22. בעניינו של הנאשם לא נטען ולא הוצג כל שיקול אשר מצדיק חריגה מהמתחם מטעמי שיקום (או מטעמי הגנה על שלום הציבור). על כן, עונשו ייגזר בתוך המתחם ויש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40יא' לחוק העונשין.

23. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות ייאמר, כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, וחסך מזמנם של ב"כ הצדדים ובית-המשפט - ובעיקר חסך עוגמת נפש רבה למשפחות המנוחים ומנע ניהול הליך משפטי ממושך. מדברו לבית-המשפט ומהאמור בתסקיר שירות המבחן התרשמתי, כי הנאשם אכן נתון בתחושת שבר עמוק והאשמה עצמית, מכיר באופן אמיתי באחריותו לתוצאות הטראגיות של העבירות ומתקשה להתמודד רגשית עם התוצאות הקשות על משפחות המנוחים, על משפחתו ועל עצמו. בראייה מקצועית התרשם שירות המבחן, כי הנאשם מסוגל לראות את הפגיעה באחר ומבטא צורך לשאת את עונשו במאסר מתוך תחושת הקושי, הכאב ולקיחת האחריות על מעשיו.

24. הנאשם בחור צעיר, נעדר עבר פלילי, לחובתו שש הרשעות בתעבורה בהליכים אשר הסתיימו בקנס, ולפי האמור בתסקיר הפסיק להשתמש בקנאבוס מאז התאונה הטראגית, כצעד המבטא הכרה בנזק של השימוש בסם, כשקיימת יכולת להיתרם מקשר טיפולי מיטיב, אותו מומלץ שיקבל במאסרו.

25. בסופו של יום, החלטתי לגזור על הנאשם ענישה המצויה מעט מעל לרף התחתון של המתחם העונש שנקבע, על-מנת ליתן ביטוי מסוים לשיקול של הרתעת הרבים ולמגמת ההחמרה שקיימת ביחס לתאונות דרכים קטלניות - ובעיקר אלה שנגרמו בשל נהיגה בשכרות או תחת השפעת סמים, כחלק מתפקידם של בתי-המשפט לתרום את חלקם למאבק בקטל בדרכים (ראו, למשל, בפסקה 26 והלאה **בעניין בר זכאי**). אלא, שגם מגמת החמרה זו יש ליישם במתינות ובהדרגה, ובמיוחד בעניינו של נאשם אשר מודה במיוחס לו ומבטא השלמה עם העובדה שעליו לשלם מחיר על מעשיו הקשים באמצעות נשיאת עונש מאחורי סורג ובריאח לתקופה ממושכת.

26. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:

מאסר בפועל בן 9 שנים ו - 6 חודשים, בניכוי ימי מעצרו 16.12.19 עד 19.3.20.

18 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות בהן הורשע מסוג פשע; 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות בהן הורשע מסוג עוון;

פסילה בפועל מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 15 שנים מיום שחרורו ממאסר;

אף שאין כל פיצוי כספי שיהיה בו כדי להקטין את כאבן של המשפחות, מצאתי להטיל על הנאשם פיצוי של 100,000 ₪ לכל אחת ממשפחות המנוחים. **הסכום הכולל של 200,000 ש"ח** יופקד בקופת בית-המשפט עד ליום 1.2.22, והפיצוי שנפסק יועבר לנשותיהם של יניב ותומר ז"ל, את פרטיהן ימסור ב"כ המאשימה תוך 14 ימים.

הנאשם יתייצב לנשיאת מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 1.8.21 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר-דין זה.

על ב"כ הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים הכספיים שהופקדו בתיקי המעצר הקשורים והתנאים המגבילים הקיימים יעמדו בתוקפם עד להתייצבות הנאשם לנשיאת עונשו.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ' תמוז תשפ"א, 30 יוני 2021, במעמד בני משפחות המנוחים, הנאשם וב"כ הצדדים.